

Práce se **vztahovou mapou** je moc důležitá věc! Po čase jsem měl ale dojem, že se mi tam opakují ti samí lidé. S některými jsem mluvil a měl jsem naději, že to postupně půjde někam dál. Jiní **se vymezili** hned. A pár bylo takových, že jsem si na ně jaksi netroufal.

Jinými slovy po pár letech velmi užitečné práce se vztahovou mapou se ukázalo, že jsem ji jaksi „vyčerpal“. Lidé v ní se mi roztřídili do tří skupin; na ty co:

- a. **odmítli**,
- b. co **uvěřili**,
- c. a na ty, kteří pořád jaksi projevovali zájem, ale nikam dál to s nimi **nešlo**...

„Co dál, Pane Ježíši?“ ptal jsem se v modlitbách.

Výsledkem mého hledání bylo, že jsem se rozhodl pro nepřetržitých 40 dnů modlitebních procházek **venku v terénu** na jednom sídlišti. Byl jsem tam za každého počasí, přímo mezi paneláky, mezi lidmi. Zpočátku pro mě nebylo cílem s lidmi mluvit, ale s mnoha modlitbami se po nich rozhlížet,

nejvýš se usmát, případně pozdravit nebo jim nějak požehnat ale hlavně je vnímat, sledovat, co prožívají, a jak by se z toho daly odvodit cesty k nim, **cesty k jejich srdci**... Moje modlitební procházky obvykle netrvaly déle než 30 minut. Pokaždé stejná trasa. Občas stejný nevelký okruh opačným směrem. Po pár týdnech jsem začal mít dojem, že to místo docela dobře znám. Víím, kde je odpoledne stín a chladno a kde naopak sluníčko, pokud právě svítí. Co mi tam zpočátku připadalo divné, to se pro mě postupně stalo normálním nebo dokonce přátelským.

Začal jsem vnímat ty lidi! A čím dál víc mi jich bylo líto...

P.S.

Matouš 9,35 Ježíš obcházel všechna města i vesnice, učil v jejich synagogách, hlásal evangelium království a uzdravoval každou nemoc a každou slabost v lidu. 36 Když uviděl

zástupy, byl nad nimi hluboce pohnut, protože byli utrápení a sklíčení jako ovce, které nemají pastýře. 37 Tehdy řekl svým učedníkům: „Žeň je velká, dělníků je však málo. 38 Proste tedy Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň.“

Pro častější použití si poříd' **Most přes propast jako trhací sešitek.**